

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Longevity Health Products, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 3 grudnia 2008 r. — RSA Security Ireland przeciwko Komisji

(Sprawa T-210/07) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna Taryfa Celna — Wydawanie wiążących informacji taryfowych — Właściwość krajowych organów celnych — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)

(2009/C 44/82)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: RSA Security Ireland Ltd (Shannon, Irlandia) (przedstawiciele: B. Conway, barrister i S. Daly, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Schönberg i D. Lawunmi, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji rzekomo wydanej przez Komisję i podanej do wiadomości skarżącej pocztą elektroniczną przez Irish Revenue Commissioners (irlandzkie władze podatkowe i celne) z dnia 30 marca 2007 r. w przedmiocie klasyfikacji towaru do określonej pozycji Nomenklatury Scalonej.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje oddalona jako niedopuszczalna.
- 2) RSA Security Ireland Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 183 z 4.8.2007.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2008 r. — ICF przeciwko Komisji

(Sprawa T-406/08)

(2009/C 44/83)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Industries Chimiques du Fluor SA (ICF) (Tunis, Tunezja) (przedstawiciele): adwokaci M. van der Woude i T. Hennen)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej;
- tytułem żądania ewentualnego, istotne zmniejszenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W drodze niniejszej skargi, skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2008) 3043 wersja ostateczna z dnia 25 czerwca 2008 r., wydanej w sprawie COMP/39.180 — Fluorek Glinu), w której Komisja stwierdziła, że pewne przedsiębiorstwa, włącznie ze skarżącą, naruszyły art. 81 ust. 1 WE i art. 53 ust. 1 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, dokonując uzgodnień dotyczących światowego rynku fluorku glinu w celu zwiększenia cen w odniesieniu do różnych regionów świata, w tym Europy, tak aby doprowadzić do ustanowienia ogólnego poziomu cen i w niektórych przypadkach - do podziału rynku; przedsiębiorstwa te wymieniały też między sobą poufne informacje handlowe.

W ramach uzasadnienia skargi, skarżąca podnosi cztery zarzuty:

- naruszenie prawa do obrony i art. 27 rozporządzenia nr 1/2003 (¹), ponieważ naruszenie, o którym mowa w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów, różni się od tego, które ostatecznie stwierdzono w zaskarżonej decyzji, opierającej się na dowodach nie zawartych we wspomnianym piśmie;
- naruszenie art. 81 WE, ponieważ w zaskarżonej decyzji dokonano błędnej kwalifikacji prawnej działań zarzuconych skarżącej poprzez błędne zakwalifikowanie okazjonalnych wymian informacji jako porozumienie i/lub uzgodnioną praktykę w rozumieniu art. 81 WE. Ponadto, sporne czyny nie mogły w żadnym wypadku być zakwalifikowane jako naruszenie o charakterze ciągłym i jednolitym;

- naruszenie art. 23 rozporządzenia nr 1/2003 i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań przy ustalaniu kwoty grzywny, ponieważ Komisja w sposób wadliwy zastosowała wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien, a to ze względu na i) nieuwzględnienie audytowanego obrotu i ii) zrezygnowanie z ustalenia całkowitej wartości sprzedaży dóbr lub usług w związku z naruszeniem popełnionym na danym obszarze geograficznym. Poza tym, Komisja dokonała błędnej kwalifikacji okoliczności faktycznych. Wreszcie, w zakresie wniosku o zmniejszenie kwoty grzywny, skarżąca podnosi, że podmioty uczestniczące w kartelu opanowały nieznaczną część rynku, a kartel ten nie został wprowadzony w życie;
- naruszenie zawartego z Tunezją ⁽²⁾ układu eurośródziemnomorskiego, ponieważ Komisja zastosowała wyłącznie wspólnotowe przepisy dotyczące konkurencji, podczas gdy przepisy dotyczące konkurencji zawarte w układzie eurośródziemnomorskim winny być stosowane równolegle z tymi przepisami wspólnotowymi. Zdaniem skarżącej Komisja powinna była skonsultować się z Komitetem Stowarzyszenia UE-Tunezja, jak wymaga tego art. 36 układu. Skarżąca podnosi ponadto, że jednostronne podejście Komisji jest sprzeczne z zasadą kurtuazji międzynarodowej oraz z obowiązkiem zachowania należytej staranności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 (Dz. U. 2003, L 1, s. 1).

⁽²⁾ Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Tunezyjską, z drugiej strony (Dz. U. 2005, L 278, s. 9).

- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: znak słowny „SunGasoline” dla towarów i usług z klas 4, 7, 12, 35, 37 i 39 (zgłoszenie nr 3 418 647).

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Deutsche BP AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: niemiecki znak słowny „GAZOLIN” (znak towarowy nr 763 901) dla towarów z klasy 4.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uwzględnienie odwołania w odniesieniu do niektórych towarów z klasy 4.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 15 ust. 2 lit. b) w związku z art. 43 ust. 2 rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾, ponieważ prowadzące do zachowania prawa używanie wcześniejszego znaku towarowego nie zostało dostatecznie udowodnione oraz naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, ponieważ pomiędzy przeciwstawianymi sobie znakami nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 listopada 2008 r. — Volkswagen przeciwko OHIM i Deutsche BP (SunGasoline)

(Sprawa T-502/08)

(2009/C 44/84)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Volkswagen AG (Wolfsburg, Niemcy) (przedstawiciele: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla i S. Risthaus, Rechtsanwalte)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Deutsche BP AG (Gelsenkirchen, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 września 2008 r. wydanej w postępowaniu odwoławczym R-513/2007-4 oraz

Skarga wniesiona w dniu 20 listopada 2008 r. — Rundpack przeciwko OHIM (wizerunek kubka)

(Sprawa T-503/08)

(2009/C 44/85)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Rundpack AG (przedstawiciel: R. Chmielewsky-Lehner, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji (R 1400/2006-1) OHIM z dnia 3 września 2008 r. oraz ponowne przekazanie zgłoszenia znaku nr 003 317 591 Urzędowi Harmonizacji w celu nadania dalszego biegu postępowaniu rejestracyjnemu, jak również obciążenie OHIM wszystkimi kosztami postępowania spornego, w szczególności kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą;